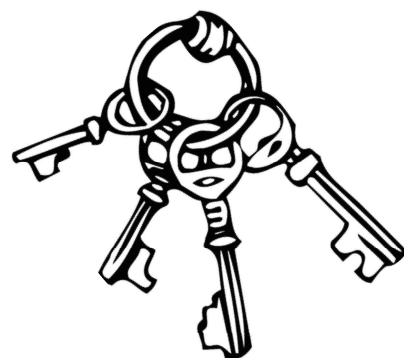

KLÍ

18/19

č.1

DEK

KLÍČOVÝ DENÍK

5Kč

Výtěžek bude věnován na dobročinné účely.

Úvodník

Padající sněhové vločky jsou předzvěstí příchodu Vánoc a spolu s nimi jsme pro vás připravili jeden dárek, který dostanete v předstihu. Je to naše nové číslo školního časopisu.

Opět jsme si pro vás připravili pořádnou dávku odpočinkového čtení, které vás pobaví, někdy překvapí, ale určitě se dozvíte spoustu zajímavých věcí. Začátek školního roku toho přinesl opravdu hodně.

V tomto čísle se můžete těšit na zážitky z výjezdu do Španělska, vzpomínky na Lanterna Futuri, projektové dny „Slavíme 100 let“ a spoustu dalších článků, které vám přiblíží náš školní život na 1. i 2. stupni. Je perfektní, že se na časopise podílíme úplně všichni.

Šestáci pro vás připravili i pár křížovek, tak si je nezapomeňte vyluštit.

Za celou redakci Vám přejeme krásné Vánoce, hodně dárečků pod stromečkem a krásné chvíle s vaší rodinou.

V novém roce hodně štěstí a zdraví a spoustu hezkých zážitků, o kterých pak můžete napsat v dalším čísle školního časopisu.

Vaše redakce

Obsah:

Lanterna Futuri	2
Projektové dny SLAVÍME 100 LET	3
Erasmus – Baskytsko	5
Erasmus plus	7
Akce školy	8
Okénko do 1.A	9
Mozkozpyt – spojovačka	10
Okénko do 2.A	11
Z našich hodin	13
Paškál	17
Učitelský koutek	19
Postcrossing	20
The Key News	21
Mozkozpyt – křížovky	23

Dorothea Prokešová, Eliška Krejčová, 7.A

V neděli 16. 9. 2018 jsme vyjeli od KD Crystal do Grossshenndorfu v Německu. V autobuse jsme si užili spoustu legrace. Dojeli jsme na místo, kde jsme se seznámili a ubytovali. Poté jsme se seznamovali hrami. A pak jsme zjistili, jak skvěle tam vaří. Na pokoji nás bylo 7 z Klíče a 2 holky z Německa. Skvěle jsme se vyspali a ráno jsme šli každý do svých dílen. Byly tam různé dílny, například divadlo, filmy a akční umění. Objevili jsme skvělá místa, nafotili krásné fotky při západu slunce. Bylo strašné vedro, a tak jsme si našli své místo na koupání (tajné). Seznámili jsme se více s novými šestáky. Byli jsme za doprovodu nejlepší učitelky Míši Kykalové, která to s námi všechno zkoušela a byla skvělá a v něčem nás nenechala. Poslední den jsme měli párty. Bylo to super, těšíme se na květen. Poznali jsme nové lidi, bylo to nezapomenutelné.

Šimon Fiala, 7.A

První den jsme přijeli, vybrali jsme si pokoje a já jsem bydlel v druhém patře, kde byli Poláci. Byla s nimi zábava. Seznámili jsme se anglicky a také anglicky komunikovali. Na pokoji jsem měl i kamaráda ze školy, takže jsem si mohl aspoň povídat i česky. Poté jsme šli na dílny a já byl v divadelní dílně. Seznámili jsme se s dalšími lidmi z dílny, překladateli a vedoucími. Pak jsme šli na oběd a po obědě zase zpátky do dílny a zkoušeli jsme si téma, které bylo technologie (mobily, roboti, atd.). Po pěti dnech cvičení jsme si připravili závěrečné představení, bylo to zábavné.

Viktorie Vlčková, 6.A

Lantern je školní zájezd, kterého se účastní žáci a učitelé ze tří zemí – Česka, Polska a Německa. V Německu v Grossshenndorfu a v Česku v Liberci (do Polska se nakonec nejelo). V každé zemi se soustředili na určité dílny: film, akční umění, fotografie, hudba a divadlo. Já jsem si vybrala film společně s Julčou, Zojou a Matějem. U každé dílny byli lektori, kteří nám pomáhali a radili, u filmu to byl Olda s Bartem. A jelikož jsme si navzájem nerozuměli, byli tu i dvě lektorky, co nám překládaly – Agla a Ola. Filmů jsme natočili celkem pět, ale nejpovedenější byly stejně ty poslední, protože už jsme věděli, co a jak. Naučili jsme se s kamerou a mikrofonom, ale i jak napsat scénář. U posledních filmů jsme se neskutečně snažili, protože se to potom pustilo před rodiči a učiteli. Celý pobyt jsme si užili, a hlavně taky poslední noc, kdy byla velká párty. Škoda, že to nebylo delší. Vůbec se mi nechtělo pryč.

ELIŠKA FALTOVÁ, 8.A**Projektové dny „Slavíme 100 let“**

Na začátku jsme byli rozděleni do skupin. Každá skupina zpracovávala prezentaci na určené téma. Témata byla: státní symboly, prezidenti ČSR, podnikatelé století, proměna školství, film, divadlo, milníky a významné osobnosti. Celý den jsme vyhledávali informace a celkově se připravovali na prezentaci.

Prezentace - Nastal další den. Postupně jsme odprezentovali všechna témata. Nejvíce mne zaujalo téma školství. V tehdejší době byly povoleny fyzické tresty, např. trestání rákoskou nebo klečení na hrachu. Ke konci dne jsme ochutnali výborný dort ve tvaru české vlajky. Na závěr se uskutečnilo focení. Každý si oblékl triko jedné z barev: červené, modré nebo bílé. Poté jsme byli uspořádáni a rozděleni dle barev tak, abychom jsme našimi těly vytvořili českou vlajku.

Kino - Třetí projektový den se šlo do kina na film *Jan Palach*. Film byl o studentovi, který se na protest proti potlačování svobody upálil na Václavském náměstí. Po filmu jsme se rozloučili a mohli jít domů.

FILIP FARSKÝ, 8.A**Projektové dny „Slavíme 100 let“**

7.–9. listopadu nás čekaly projektové dny. Tato akce začala přípravou našich prezentací, kde jsme byli rozděleni do různých skupin. Příprava probíhala vytvářením našich plakátů a na konec jsme si je zkusili i odprezentovat, popř. udělat nějakou scénku k prezentaci. Druhého dne, kdy jsme odprezentovali naše prezentace ve skupinách, nás čekalo celodruhostupňové focení ve tvaru a barev české vlajky. V pátek jsme šli do kina na film o Janu Palachovi. Tento film přesně vystihoval, jak to mohlo probíhat v dřívější době: jak mohly vypadat školy a hlavně, jak vypadal náš český boj za svobodu. Myslím si, že to bylo super zakončení projektových dní a že samotná akce byla super.

MAJDA PROKEŠOVÁ, 8.A**Projektové dny „Slavíme 100 let“**

7. 11. 2018 se nám rozjel skoro týdenní školní projekt, který byl na téma 100 let od vzniku Československa.

Byli jsme rozděleni do skupin, každá skupina se zabývala určitým tématem např.: školy v Československu, hvězdné osobnosti Československa nebo státní znak a trikolóra, divadlo nebo prezidenti atd.

Už od rána jsme pracovali ve skupinách. Přípravovaly se plakáty, kostýmy a samotné podání tématu. Den jsme ukončili v 12:35 hodin.

Další den jsme v 8:00 začali prezentovat, co jsme se dozvěděli. Mezi prezentováním jsme měli klasické přestávky. Po prezentování jsme se převlékli do bílých, modrých nebo červených triček a poskládali jsme se tak, abychom svými těly vytvořili vlajku ČR. Po focení jsme dostali od naší paní ředitelky krásný a moc dobrý dárek – DORT do tvaru naší vlajky. Krásné ukončení dne 8. listopadu.

Den 9. 11. už nás naše paní učitelky skoro nemučily, hned po druhé vyučovací hodině jsme odešli do kina na nový film *Jan Palach*. Po kině už jsme se jen rozešli a mohli zavzpomínat, jaký jsme měli krásný týden.

MATIJA BIJELIĆ, 8.A**Projektové dny „Slavíme 100 let“**

Dne 7. 11. se celá škola rozdělila do 8 skupin: film, školy, státní symboly atd. Já jsem byl ve skupině, která měla téma „školství“, kde jsme hlavně používali vědomosti, co jsme si předem našli na internetu, zpovědi dědečků a babiček atd. Naše skupina to pojala jako jednu velkou scénku, proto jsme si museli rozdělit role. Když jsme to udělali, vrhli jsme se na plakát, potom si to ještě jednou přezkoušeli a bylo hotovo.

Další den jsme prezentovali. Musím uznat, že se to všem povedlo. Někteří měli informace zaměřené na ponaučení, někteří zase vtipné, a tak to bylo takové krásně naučně vyvážené. Každopádně jsme se pobavili doufám všichni. Také jsme v ten den koukli na spoustu videí, plakátů a na spoustu usměvavých tváří.

Poslední den jsme byli v kině Crystal na filmu *Jan Palach*, který se nám všem hrozně líbil a rozhodně ho doporučuji. Někteří se smáli, někteří brečeli, někteří pili a jedli a někteří film upřeně sledovali. Každopádně to byl super film a tyhle 3 dny obecně, moc jsem si to užil.

EMANUEL MARUŠIAK, 8.A**Projektové dny „Slavíme 100 let“**

Dnes vám budu popisovat, jak to probíhalo v den, kdy jsme byli na filmu *Jan Palach*. První dvě vyučovací hodiny jsme se normálně učili, poté jsme společně odešli do kina.

V kině jsme byli až do půl jedné, poté jsme se rozešli domů. Celý film byl o životě Jana Palacha, který se na protest proti komunismu upálil. Tento film byl velice zajímavý, krásně ukazoval dobové reálie. Místy bych ve filmu vynechal dlouhé nicneříkající záběry, které podle mě byly zbytečné. Další chybou bylo nedostatečná patinace dopravních prostředků. Avšak celkový dojem z filmu byl velice dobrý, krásně ukazoval tehdejší dobu a její problematiku. Film byl velice povedený až na pár nedostatky. Celkově tento den hodnotím za 1.

SAMUEL HOLAN, 8.A**Projektové dny „Slavíme 100 let“**

Projekt začal ve středu 7. 11. a skončil v pátek 9. 11.

První den jsme se rozdělili do skupin po dvou či třech žácích z každé třídy. Učitelé si připravili osm skupin: film, známé osobnosti, státní symboly, divadlo a další. Já jsem byl ve skupině, která se věnovala státním symbolům. Následovaly přípravy. Nemůžu posoudit jaké byly přípravy jiných skupin, ale naše přípravy byly pohodové. Ve čtvrtek si měl každý přinést bílé, modré či červené tričko. Já na něj samozřejmě zapomněl. Tentýž den se prezentovalo. Za jednu vyučovací hodinu se stihly dvě prezentace. Ke konci dne se využila naše barevná trička, udělali jsme živou vlajku České republiky. Jako odměnu za naši „poslušnost“ jsme dostali dort ve tvaru a barvách české vlajky. V pátek jsme se první dvě vyučovací hodiny normálně učili

a poté nás čekalo kino. Všichni bez úhony došli až ke Crystalu. Tam se pouze pro nás pustil film *Jan Palach*.

Celý projekt se mi moc líbil. Program byl naplánován výborně a zakončení týdnu bylo

Maminka Stely

Je to úžasná věc, vycestovat v 9-ti letech do zahraničí. Děkujeme za tuto příležitost všem, kteří za tím stojí, zejména potom paní učitelce Plíhalové a panu učiteli Mulárovi.

Pro Stelinku to byl veliký a nezapomenutelný zážitek, když se k nám rozeběhla na letišti, tak to všechno měla vepsané v očích. Tolik zážitků, setkání, nových věcí. Poznávat nové země, děti z jiných států, je cesta, jak naučit děti toleranci. Děti poznaly, že svět je příjemné místo, kterého se nemusí bát. Že někde daleko jsou děti, ze kterých se rychle můžou stát jejich kamarádi. Ještě jednou děkujeme. I pro nás, rodiče, to byla zkušenost, poslat své děti na dalekou cestu. Asi nebyla hodina, kdybychom nepřemýšleli, co dělají a jak se mají. Všichni jsme se díky tomuto projektu něco naučili.

Stela Trísková, 4.A

Ve středu ráno jsem vstala v 8 hodin a po snídani vyrazila společně s ostatními dětmi do školy v Zeberiu. Tam nás čekala spousta zajímavých aktivit.

Dopoledne jsme ve škole vyráběli piškvorky. Použili jsme k tomu kartón, dřívka, lepicí pásky a víčka od mléka. Ty jsme si potom odnesli domů.

Ze školy jsme šli pěšky do sportovní haly, kde jsme hráli pro nás nové hry s tenisovým míčkem. Také jsme navštívili kovářské muzeum. Zaujalo mě tam obří kovářské kladivo, které leželo na zemi. Prohlídka v muzeu byla s odborným výkladem. Po hodině jsme se přesunuli do nedalekého kostela, kde jsme při odchodu dostali sladkosti (lízátka a bonbóny). Kostel byl starý a přitom krásný.

K večeru jsme se opět vrátili k rodině, kde jsme byly ubytované. Měli jsme společnou večeři, vajíčkovou omeletu. Nebyla jako ta u nás, ale byla plněná bramborami. Jedli jsme u stolu všichni společně a po večeři jsme dostali mini zmrzlinu. Byl to krásný den plný nových zážitků.

Viktorie Vondrová, 4.A

Do San Sebastianu jsme přijeli autobusem a všude kolem nás byly nádherné písčité pláže. Na pláži jsme si mohli namočit nohy, ale my jsme to nevydrželi a nakonec jsme byli mokří celí. Po krásném čase u moře, kde byly ohromné vlny, jsme šli do muzea vědy. Po cestě do muzea jsme si prohlédli miniatury staveb. V muzeu jsme nejdřív koukali na planety a potom jsme šli řešit hlavolamy se zámky a mohli jsme si vyzkoušet různé vědecké experimenty - magnetické kuličky, kouzla s elektrickým proudem. V muzeu jsme byli ještě stále trošičku mokří, ale naše rodiny nám přinesly oblečení a my se převlékli. Na závěr dne jsme si užili obrovskou párty a spoustu legrace s kamarády.

Naše španělská rodina byla úžasná. Má dvě holčičky – Miren a Isadu, společně bydlí na malé farmě s krocany, slepicemi, kachnami a třemi psy. Společně jsme si užili hodně legrace a nikdy na to nezapomenu. Moc děkuji za tento super týden plný zážitků a krásné vzpomínky.

Jakub Hrtánek, 4.A

Druhý den jsme už vstávali v nové rodině. Byli jsme u Beñata a Aketxe a jejich rodičů, kteří se jmenovali Rober a Leire. Všichni byli moc fajn a hodní. Leire nám vařila podle našeho přání a nám vždy chutnalo, byla starostlivá a milá. Bydleli jsme v domě, který byl kousek od školy, do které jsme chodili pěšky. Ve škole nás hezky přivítali a poznali jsme i děti z jiných zemí. Španělé nám ukázali jejich vlajku a my jsme jim zazpívali české písničky, také jsme tvořili piškvorky pomocí kartónu, dřevěných tyček, lepicí pásky a víček. Škola byla hezká a trochu větší než naše. Přestávky jsme mohli trávit venku, kde byla i malá horolezecká stěna, fotbálek a pingpongový stůl. K obědu jsme měli rajčatovou omáčku s rýží. Aketx mě celou dobu provázel, byl jsem za to rád. Ve škole jsme měli spoustu aktivit, a tak jsem se vždy těšil, až půjdeme domů. I přesto jsem si to užil a celý výměnný pobyt byl super.

Rodiče Jakuba

Jako rodiče bychom rádi poděkovali rodině i škole za výbornou péči a hlavně za příležitost účastnit se tak úžasného projektu. Kubík přijel plný dojmů a nadšený.

Emma Vlčková, 5.A

V sobotu 10. listopadu jsme se byli podívat ve městě Bermeo, kde se nachází nejdůležitější přístav v Baskicku. Byli jsme se také podívat v místním rybářském muzeu, kde jsme si to moc užili. Poté jsme si dali svačinu a vydali jsme se na cestu lodí. Jeli jsme kolem skal UNESCO a viděli jsme dvě krásné vesničky a pláž známou tím, že se na ní surfuje. Vlny byly obrovské a stříkaly, až jsme byli všichni mokří. Po tomto zážitku jsme se vydali do centra města, kde jsme se zase nasvačili a hráli jsme fotbal. Potom nás autobus zavezl na pobřeží, odkud jsme se vydali dlouhou strmou cestu. Bolely nás nohy, ale za ten výhled to stálo. Šli jsme po umělém mostě a došli jsme na ostrůvek Gaztelugatxe, na jehož vrcholu stojí poustevna z desátého století věnovaná Janovi Baptistovi. Na tomto ostrově byla natočena Hra o trůny a spousta dalších seriálů. Po dlouhé cestě jsme dorazili zcela unaveni zpět do svých rodin. Po večeri nás naše rodina zavolala do obývacího pokoje a každé z nás dali pytlík plný dárků. Dostala jsem typické španělské bonbóny, čokoládové bonbóny, cukroví, přívěšek se znakem a Santoro penál. Můj nejoblíbenější dárek byla fotka nás s rodinou, ve které se přesypají srdíčka. Já a Týna jsme byly ubytovány ve skvělé rodině se dvěma dívkami June a Libe. Měly jsme moc krásný pokojíček, výborné jídlo a skvěle se o nás starali. Každý večer jsme si povídali a hráli si, oblíbila jsem si i jejich domácího mazlíčka kocourka Pantxa [čti Panča]. Celý týden byl plný zážitků a nikdy na něj nezapomenu. S rodinou si pořád píšeme a doufám, že se s nimi ještě někdy uvidím.

Alexandr Rak, 4.A

Ahoj, už víte, že jsem byl ve Španělsku, přesněji v baskickém horském městě Zeberio. Zeberio leží na severu Španělska, mezi Pyrenejemi a Biskajským zálivem, poblíž velkého města Bilbao. Mluví se tam baskicky. Ani jsem nečekal, že tam pojedu, ale zlákal mě moře. Myslel jsem, že se ještě vykoupu, ale moře bylo studené a dost přšelo. Bydlel jsem v rodině s dvěma kluky, jmenovali se Aketx a Beñat a jejich hodnými rodiči. Skamarádili jsme se skoro hned. Kluci hodně sportují. O přestávkách děti chodí hrát fotbal na školní hřiště. Ve čtvrtek jsme jeli na výlet do muzea. Jmenovalo se Guggenheimovo muzeum Bilbao. Je to muzeum moderního umění na břehu řeky Nervion, uprostřed lodního přístavu. Budova připomíná obrovskou loď, možná kosmickou loď nebo podivuhodnou květinu, pokrytou třpytivými šupinami z titanu. Nejvíce mě zaujala socha štěněte vyrobená z barevných květin. Socha je vysoká 13 metrů, jmenuje se Puppy a střeží vchod do muzea spolu s obrovským železným pavoukem. Muzeum je velmi slavné, jsou v něm k vidění obrazy Dali, Picaso a slavná Merylín Monroe od Andy Warhola. Mohli jsme sami vyzkoušet vytvořit něco uměleckého. V muzeu se natáčely i scény z bondovky Jeden svět nestačí. Taký jsme navštívili fotbalový stadion španělského fotbalového klubu Athletic club Bilbao. Klub je známý tím, že tam hrají jenom hráči z Baskicka. A mohli jsme si tam koupit suvenýry.

Justýna Koublová, 5.A

V pátek ráno jsme vyrazily s Emčou, June a Libe na školní autobus, který nás odvezl rovnou do školy. Tam nám řekli, že pojedeme na celodenní výlet do San Sebastián, což je město nedaleko Bilbao.

Španělský název San Sebastián dostalo město podle kláštera sv. Sebastián, který stál na místě dnešního města již před jeho založením. San Sebastián je dnes známý jako letní rezidence nejen španělské aristokracie, je také vyhledávaným místem kultury a rekreace. Zajímavostí je, že se zde již více než 50 let konají slavné filmové a jazzové festivaly. San Sebastián je jedním z mála měst ve Španělsku, která mají klub ledního hokeje. Je zde populární i tradiční baskický sport pelota, který jsme si i vyzkoušeli v jednoduché i složitější variantě. Předtím, než jsme do tohoto krásného města dorazili, zastavili jsme se asi na hodinu a půl na pláži, kde nás nejvíce zaujalo molo, na kterém jsme natáčeli moře – vlny, barvu, okolní skály i nekonečný obzor.

Potom jsme přešli na druhou pláž, kde se nám povedlo úplně se nechat zmáčet přílivovými vlnkami moře. Byla to velká legrace, protože jako správní suchozemci, jsme nevěděli předem, co všechno moře dokáže a jak velké vlny umí vytvořit.

Odpoledne jsme přijeli do nedalekého muzea, které se trochu podobalo liberecké IQ-landii. Všechny exponáty jsme si mohli vyzkoušet a prozkoumat. V muzeu jsme potom pracovali jako týmy ve skupinách na zajímavých úkolech. Cílem bylo odemknout všech pět zámků na krabičkách. Večer jsme jeli zpět k našim rodinám, kde jsme měli nachystaný piknik, kde jsme ochutnali tradiční místní dobroty. Mně nejvíce chutnal tvarohový koláč a mandlová kolečka. Po jídle jsme si zahráli společně fotbal a potom jsme šli pěkně domů do naší dočasné rodiny. Já s Emčou jsme bydlely u June a jejich rodičů. June bylo 9 let a měla mladší sestřičku Libe, té bylo 7 let. Doma měly ještě kocourka, kterého jsem si moc oblíbila, jmenoval se Pancho. Maminka June pracovala jako paní učitelka a tatínek byl hasič. Pokoj, kde jsme bydleli, byl krásný a vyzdobený svítilny a plyšáky. Každý večer jsme se dívaly na anglické pohádky. Tatínek vařival večere i chystal snídaně, maminka June nám chystala moc dobré svačinky do školy. Celý týden u June a její rodiny se mi moc líbil a moc jsem si ho užila.

V tomto školním roce nás na 2. stupni čeká dvouletý mezinárodní projekt, na který jsme získali grant z EU. Do tohoto projektu se spolu s námi zapojí: Španělsko, Estonsko, Portugalsko a Chorvatsko. Projekt je určen pro děti 6. – 9. ročníku.

Hlavním tématem je praktické využití moderních technologií, zvláště iPadů, pro učení, vzdělávání a kreativitu. Cílem celého projektu je získat nové přátele, procvičit se v jazycích a mnoho nového se naučit. Věříme, že pomůžeme dětem rozšířit si obzory a získat nové zážitky.

Výjezdy do zahraničních škol

Součástí celého projektu jsou návštěvy ve školách všech partnerů. Celkem vyjede okolo 25 dětí. Cesta každého dítěte je plně hrazena z grantu. Žáci budou ubytováni v rodinách dětí hostujících škol. Každá škola ručí za výběr rodin, které u sebe budou hostovat zahraničního žáka. Jako jediný finanční náklad z vaší strany se předpokládá vhodný dárek pro hostující rodinu a kapesné. Výběr dětí, které nás budou reprezentovat v zahraničí, bude plně v kompetenci školy. Žáci, kterým bude tato možnost nabídnuta, budou posuzováni podle: práce na projektu, výsledků a pokroků ve škole (to neznamená, že půjde pouze o žáky se samými jedničkami), chování, výsledků při výuce cizích jazyků, dalších aktivit ve škole a ochotě podělit se o své zkušenosti a zážitky s ostatními. Dalším hlediskem může být ochota a možnost rodiny hostovat zahraničního žáka v době setkání u nás.

Práce na projektu

Část práce na projektu bude probíhat na kroužku, který se koná v pátek od 14:15 do 15:30, začali jsme 12.10. Komu se tento čas nehodí a chtěl by na projektu spolupracovat, může se zapojit i jinak. Další část projektu se bude dělat ve výuce.

Seznamte se s Katie

Katie je moderní dívka, která je nadšená do nejnovějších technologií natolik, že až zapomíná na svět okolo sebe. Není tedy divu, že jednoho dne ji vycucne iPad do virtuálního světa. Katie teď čeká mnoho dobrodružství, aby se dostala zpátky.

Tak takto začíná komiksový příběh, na kterém pracují "erasmáci" na 2. stupni. Již brzy se můžete těšit na první kapitolu jejího příběhu. Hlavní hrdinku navrhl Košťá, 8.A.

Daniela Bijelič, Adéla Korousová, 6.A

Tento rok je tématem projektu Erasmus+ „IPads school learning for the future“. Logo na Erasmus+ vyhrálo tentokrát logo z České republiky, a to konkrétně Zoji Panáčkové. Budeme mít možnost se podívat do zemí: Chorvatsko, Portugalsko, Španělsko a Estonsko. Momentálně pracujeme na komiksu, u kterého vytvoříme první kapitolu a poté komiks pošleme do další země. Na tomto projektu pracujeme každý pátek po škole.

Jan Votruba, 4.A**BESEDA O KOUŘENÍ A ALKOHOLU**

Z organizace Maják k nám přijela paní, která se nám okamžitě představila, a aby znala i nás, tak nám dala první seznamovací hru. Hra spočívala v tom, že jsme měli velký kus izolepy a měli jsme na ni napsat naše jména co nejrychleji. Stopky se stoply až tehdy, když jsme všichni potichu seděli na svých místech. Poté jsme si měli nakreslit své obličejové a k různým částem (např. nosu, uším) napsat, co nám voní nebo co rádi vidíme (záleželo na tom, jaká to je část obličeje).

V další hře jsme měli karty, na kterých byly škodlivé a zdravé věci. Měli jsme je rozdělit do kolonek pro zdravé a pro škodlivé. Potom zmizela kolonka pro zdravé a přibyla kolonka závislosti. Když jsme to dodělali, tak nám ta paní vyprávěla příběh o kouření. Nakonec jsme se dozvěděli, co je v kouři od cigaret.

Kryštof Janda, 6.A**TICHÝ SVĚT**

Na 2. stupni proběhl velmi zajímavý workshop, který pro nás připravil Nadační fond Ozvěna a paní Prokešová. Měli jsme možnost zjistit, jaké je to být neslyšící nebo nedoslýchavý a seznámili jsme se se základy komunikace s neslyšícím. Díky sluchátkům jsme si mohli vyzkoušet, jaké je to neslyšet. Také jsme se učili znakovou řeč a naučili se pár základních slov. Bylo to pro nás všechny moc zajímavé.

Superklíčák na 1. stupni

V tomto školním roce jsme začali již 10. ročník celoroční sportovní soutěže. A jako vždy první kolo je věnováno skokům: skok z místa, skoky přes švihadlo a pětiskok. Letošním překvapením jsou malí sportovci z 1. třídy, kteří překvapivě zvládají švihadlo a naskákali úžasné výkony. Všichni bojovali, co mohli. Celá soutěž se skládá z 9 rozdílných disciplín, a tak se můžeme těšit na další úžasné výkony a sportovní překvapení.

AKATSUKI WORLD ART FESTIVAL

Druhý ročník mezinárodní putovní výstavy obrázků dětí z Japonska, Finska, Maďarska a našich dětí je ve svém finále. Několik měsíců obrázky s národní tematikou putovaly po Evropě. U nás byly v létě a mohly jste je vidět v Městské knihovně. V každé zemi probíhalo hlasování o nejhezčí obrázek.

Za Českou republiku získal jasné prvenství obrázek Prahy od Zoji a Gulji z 6.A.

AHOJ!!!

JSME VAŠI NOVÍ SPOLUŽÁCI. JE NÁS VE TŘÍDĚ 11 KLUKŮ A 7 HOLEK A JSME TŘÍDA NÁMOŘNÍKŮ. MÁME I NAŠI TŘÍDNÍ HYMNU – SAMOZŘEJMĚ NÁMOŘNICKOU!!!

ZATÍM SE NÁM VE ŠKOLE MOC LÍBÍ A TĚŠÍME SE, AŽ SE K NÁM DO TŘÍDY PŘIJDETE PODÍVAT. ABYCHOM VÁS NALÁKALI, POSÍLÁME PÁR FOTEK Z NAŠICH HODIN.

AHOOOOOOJ!!!

Dále jsme také navštívili Ekocentrum v Brništi a tady jsou naše zážitky ...

Oník, Mára, 2.A

Jeli jsem autobusem do Brniště. Měli jsme program „Od kapky vody k moři“. Byly tam víly: Mlženka, Voděnka a Sněženka. Také jsme tam dělali pokusy. A na konec jsme si hráli hry – skákali jsme jako vody nebo jako na souš a nesměli jsme se splést.

Bety, Sofi, 2.A

2.A ze školy Klíč byla v Brništi. Dělali jsme tam pokusy s vodou a olejem. Také jsme si tam hráli na potůček, řeku a rybník. Museli jsme utíkat nebo tak rychle, jak voda teče. Nebo jsme skládali za sebou obrázkové karty tak, jak se voda dostává do moře. Vytvořili jsme tak koloběh vody. Ještě jsme dali papírové kytičky do vody a koukali, jak se otvírá. Říkali jsme, že je voda kouzelná.

Ondra B., Honzík Ji., 2.A

V ekocentru jsme hráli různé hry – běhali jako voda nebo skákali na souš nebo do vody. Dělali jsme různé pokusy, měli jsme svačinku a také jsme koukali na krávu. Byly tam tři víly. Jmenovaly se Voděnka, Sněženka a Mlženka. Byli jsme rozděleni do skupin a v těch jsme dělali pokusy s vodou.

Kryštof, Ella, 2.A

V Brništi jsme koukali na Sněženku, Mlženku a Voděnku a pak jsme si ty víly vyráběli.

Letos jsme byli už dvakrát v knihovně. Poprvé v listopadu, kdy jsme si vyrobili svá vlastní leporela a podruhé 7. prosince na pohádce...naši druháčci vám o tom napsali...

Elča a Sárča, 2.A

V pátek jsme byli v knihovně na „Pejskovi a kočičce – jak myli podlahu a jak pekli dort. Tentokrát jsme tam nebyli sami...byla tam i cizí školka. Byli jsme tam už podruhé. Předtím jsme si vyráběli leporelo. Bylo to super. Moc jsme si to užili – to vyrábění. Jak se to vyrábělo:

4 kartony s dírkami jsme svázali k sobě provázkem, pak jsme dostali barevné stuhy a nalepili je na poslední karton, aby se to leporelo dalo svázat do balíčku. Vzali jsme si pastelky, napsali nadpis a pak jsme kreslili a psali svůj příběh.

Ondra M., Honzík Ja., 2.A

V pátek minulý týden jsme byli v knihovně. Když jsme přišli, byla tam i cizí školka. To jsme nečekali...Koukali jsme na dvě pohádky – O pejskovi a kočičce. Na konci jsme všichni dostali bonbon.

Jak jsme malovali nohama, 3.A

V rámci tématu, jež jsme probírali v prvouce, jsme se rozhodli vyzkoušet si, jaké to je, když se řekne, že je někdo „jiný“. Rozhodli jsme se zkoumat odlišnosti povah, vzhledu a schopností člověka a k tomuto zkoumání jsme si vybrali hodinu výtvarné výchovy. Děti si vzpomněly na návštěvu ve speciální třídě pod Holým vrchem, kde byly letos a společně s tamními dětmi vařily polentu. Povídali jsme si společně o rozdílech mezi lidmi, kde všude je vnímáme a jak na nás působí, jak my působíme na druhé a jaké pocity to v nás probouzí. Zároveň jsme se dotkli tématu ohleduplnosti vůči odlišnostem, handicapům, ať už fyzickým či mentálním. Dávali jsme se na video, ve kterém jedna paní moc krásně kreslí a maluje a kromě toho vlastně všechny všední činnosti vykonává pouze nohama. Napadlo nás, vyzkoušet si to na vlastní kůži, uši, oči, pusou, nos a nohy, jestli to i my zvládneme a jaké to je. Proč právě na nohy? No, to je jednoduché, nastala situace, kdy jsme ruce jednoduše ztratili, jelikož to nejsou jediné končetiny na lidském těle, přirozeně nás napadlo použít nohy. A jaké to bylo? Podívejte se na foto a přečtěte si dojmy některých dětí ze 3.A.

Kryštof (9): „Mně se to strašně líbilo, bavilo mě to pracování a bylo to takový relaxování, spíš odpočívání u toho.“

Karolka (9): „Mně to taky bavilo a já jsem si zkoušela brát nohama i kapesník a zkoušela jsem si vymačkat nohama barvu. Když jsem dlouho držela štětec, tak mě začaly ty nohy bolet. A bylo to těžký to namalovat. Já se divím, že ty lidi to dokázali, namalovat takový obrazy, když nemají ruce a že umí všechny ty věci.“

Julča (9): „To bylo těžký. Já jsem vůbec nebyla trpělivá a malovala jsem patou, protože to držení štětce nohou mě hrozně bolelo. Nejhorší bylo vymáchnout tu barvu těma prstama a odšroubovat to, takže jsem musela to odšroubovat pusou a potom jsem musela ten papír zvednout palcema u nohou, abych si došla pro temperu, která mi pod to zajela. Bylo to zvláštní, cejtla jsem se jinak, bez těch rukou je to takový těžký. Divnej pocit, jako bys byla někde uvězněná s těma rukama.“

Tomášek (9): „Mně se to strašně líbilo, trochu jsme se u toho i zasmáli, když někdo šlápnul do té barvy. A bylo to i trochu těžký, když jsme si myly ty nohy a taky bylo těžký, že jsme si nabírali tu barvu nohama, štětcem.“

Viky (9): „Moc mě to bavilo, byla to zábava a trochu mě to i bolelo, když jsem vymačkávala tu barvu a zasmáli jsme se u toho, když jsem šlápla do té barvy. Jinak mě to bavilo. Pro mě to bylo takový zajímavý.“

Majda (8): „Oni si to nemůžou zkusit rukama, ale my si to můžeme zkusit nohama.“

Štěpánka Ronešová, 9. A**Brambora**

Ležela jsem si tak v klidu mezi ostatními bramborami v obchodě, když mě najednou někdo popadl a strčil i s několika dalšími bramborami do igelitového sáčku. Nevěděla jsem, kam mě nese, ale docela hodně jsem se bála a byla mi zima, protože na Štědrý den hodně mrzlo a sněžilo. Když nás ten člověk donesl domů, bylo nám všem lépe. Položil nás na stůl a odešel. Nevím, jak dlouho jsme na stole ležely, ale všude kolem nás bylo rušno. V kuchyni bylo spoustu lidí a každý měl co na práci. Najednou nás někdo vyndal z pytlíku a začal umývat studenou vodou. Poté nás hodil do velkého hrnce. Bylo to hrozné, protože nás tam hodil všechny najednou, takže jsme do sebe narážely. Navíc na nás znovu pustil studenou vodu. Postavil nás nad oheň. Po nějaké době se voda začala ohřívat, to bylo mnohem lepší. I když se voda začala vařit, tak pro nás to bylo pořád příjemné. Po nějaké době nás vyndal z vody a začal z nás loupat slupku. Nebolelo mě to, takže mi to nevadilo. Nejhorší bylo krájení. Hodně to bolelo, nevěděla jsem, jestli to přežiju. Nakonec jsem to zvládla, ale byla jsem rozdělená na spoustu malých kousků. Objevila se tady i další zelenina. Skončily jsme v lednici, kde jsme čekaly na štedrovečerní večeři. Vadí mi, že je tu opravdu hrozná zima a tma, ale za chvíli už nás určitě vyndají.

Justýna Koublová, Veronika Morcová, Ema Vlčková, 5. A**Pohádka Červená karkulka psaná optimistou**

„Jééé, babička má dneska narozeniny a můžu za ní jít tím tmavým černým lesem, juchů“, prohlásila Karkulka. Karkulka už vyrazila tou nejčernější cestou. „Slyším šustění keře, úžasný. Jééé, tam se něco pohlo a jde to ke mně. Je to obrovský a šedý, to bude mé první setkání s vlkem, juchů.“ Vlk, už přichází a má hlad. „Vlku, vypadáš hladově, dáme si závody k babičce a ta ti něco ukuchťí.“ Vlk to bere tou nejkratší cestou. Karkulka dorazila k babičce domů a uviděla babičku v posteli. Karkulka promluvila na babičku: „Ahoj babi, nevypadáš moc dobře, ale to nevadí, přinesla jsem ti pletovou masku pro seniory.“ Babička přitakala a najednou Karkulku slupla. „Jé, tady je ale místa a i moje babička tu je“, pomyslela si Karkulka. Potom přišel myslivec a všechny zachránil. A Karkulka měla takovou radost, že si ho nakonec vzala za muže.

Petra Procházková, 9. A**Vánoční stromeček**

Už zbývá jen pár dní do Vánoc. Právě si mě někdo koupil. Doma mě dal do stojánku, a to se mi vůbec nelíbí. Jsem moc utazený, mačká to. Pak na mě navěsí ozdobičky, větvičky to sotva unesou. Všechno mě bolí. Mám žízeň. Každý večer mě rozsvítí, abych byl hezčí, vůbec se mi to nelíbí, ale lidem ano, protože z toho mají velikou radost. Kdybych mohl, tak to hned ze sebe sundám, ale nejde to, protože nemám ruce. Na Štědrý den mě obklopí dárky, skoro nejsem vidět. Děti mají velkou radost z dárků a ze mě žádnou radost nemají. Pořád jenom svítím. Ujídají ze mě čokoládový bonbóny. 6. ledna ze mě sundají všechny vánoční ozdoby, mně se uleví. Skončil jsem v popelnici, protože doma jim dělám nepořádek. Je mi to líto, nejdříve si mě koupí, pak mě vyhodí. Smutný konec.

Pohádka Červená karkulka psaná pesimistou

Ach můj Bože, babička má zase narozeniny. Ani nevím, kolik jí je. 250? Maminka mi řekla, ať jdu za babičkou někam do hlubokého lesa. Ááááá, já umřu! Něco se mi určitě stane. Mamka koupila málo dárků a babička bude smutná. Nééé, tamhle se něco hnulo. Určitě tam bude vlk.

O 1 hodinu později:

Co jsem říkala, byl tam, sledoval mě a u babičky mě sežral. Přišel myslivec a vysvobodil mě. Pěkně dlouho mu to trvalo. To jsem se teda načekala!

Pátáci se v hodině slohu zamysleli nad tím, jak by podle nich strávila Štědrý den jejich oblíbená literární postava.

Denisa Šujanová, 5. A

Vánoce malého poseroutky

U nás Heffleyových celá rodina čeká na Vánoce. Ráno jsem se svým mladším bráškou Mannym koukal na pohádky. Náš táta a starší bratr Rodrick zdobili stromček. Maminka v kuchyni pekla kapra, dělala salát a vařila polévku.

Po pár hodinách přichází večer a s ním i večere. Maminka vše dala na stůl, najedli jsme se a šli jsme do pokoje, kde se Manny rozbrečel. Rodrick se naštvál a maminka se je snažila zklidnit. Najednou zazvonil zvonek! Všichni běželi do obýváku, Manny mezitím přestal brečet a Rodrick se smál. Pod stromčkem byla hromada dárků, všichni začali rychle rozbalovat a rodiče se báli, abychom neshodili stromček. Po rozbalení dárků přišel i děda. Asi o půlnoci jsme všichni šťastní a spokojení šli spát. A takhle my slavíme Vánoce.

Greg Heffley

Zkoušeli jste někdy přepsat děj pohádky „O perníkové chaloupce“ do textové zprávy? Pátáci ano. Moc je to bavilo a v hodině českého jazyka bylo pěkně veselo.

Justýna Koublová, 5. A

Jeníček a Mařenka se ztratili, vyšplhali na strom, našli chalupu, snědli perníky, nechali se chytit babkou Ježibabkou, málem je snědla. Podařilo se jim zdrhnout.

Denisa Šujanová, Natálie Matičková, 5. A

Dvě děti se ztratily v lese, chtěly sníst perníkovou chaloupku, ale babka je viděla, ale děti ji upekly v peci a šly domů.

Lea Šimůnková, Ema Vlčková, 5. A

Dva sourozenci šli do lesa a ztratili se. Jeníček viděl světýlko, tak šli za ním. Došli k chaloupce a uvěznila je nechutná bába. Pak ii dali do pece a zdrhli.

Veronika Morcová, Justýna Koublová, 5. A

Vánoce Nikki z Deniku mimoňky

Je 24. prosince, a tudíž jsou Vánoce. Těším se na ně celý rok. Dárky, cukroví, žádná škola... Ale kvůli mé otravné sestře Brianně si už od pěti hodin ráno držím polštář na uších. Mám oči na půl zavřené a usilovně doufám, že konečně zmlkne.

Brianna má totiž tendenci na Štědrý den každého brzy ráno budít a ječet mu do ucha, že jsou Vánoce. Konečně jsem vstala, vypadám (nelžu) jako pětisetletá čarodějnice, co vylezla ze svého kotle.

Málem mě trefila šlacha, když jsem viděla mámu, jak je celá čilá a chystá snídani s Briannou po mém boku. Docela mě vyděsilo, když se Brianna otočila a měla úsměv do půl tváře a máma to samé.

S neustálým pohledem na ty dvě jsem si sedla a měla jsem předtuchu, že přede mnou něco tají. Napadly mě dvě věci. Buď mi Brianna zase čorla mobil, aby na něm mohla hrát Švestkovou princeznu, nebo máma zase chystá nějakou rodinnou aktivitu.

Nakonec jsem se dozvěděla, že by máma ještě něco nakoupila, a tak jsme jely (bohužel i s Briannou) do nákupáku. Po nákupech a obědě ve Spadlé peci Brianna zase chytla hysterák, že nechce obyčejné vánoční šaty, ale šaty Švestkové princezny.

Asi ve tři hodiny odpoledne jsme se vrátily a já do 6 hodin do večera balila dárky. Asi v 18:45 mi do pokoje vltla Brianna a začala pištět: „Nikki, za chvíli je večere a Perla říká, že by ses měla líp oblíknout.“ Docela mě to vytočilo, ale nechala jsem to být.

Po večeri jsme si sedli ke stromčku a začali rozbalovat dárky. Brianna zase dostala x věcí se Švestkovou princeznou a já zase nový sluchátka a blok. Ale po chvíli mi máma řekla, abych šla ven před dveře. Na nic jsem se neptala a šla. Venku byl Brendon. Chvilku jsme kecali a já si po chvíli všimla, že je nad námi jmelí. Potom už přišla ta nejlepší část Vánoc...

Žáci 5. třídy psali, jak by podle nich vypadala žertovná SMS zpráva svatého Josefa třem králům o narození Ježíška.

Lea Šimůnková, Ema Vlčková, 5. A

Dobrý den,
dnes je přesvatý den. Dnes byl vyprdnut Ježíšek. Přijďte mu poblahopřát a přebalit ho, protože už nám zasmradil celý Betlém. Děkuji, Váš svatý Josef.

Veronika Morcová, 5. A

Chlapi, stal se zázrak! Marie mi porodila klučíka! Sice se i hluchý kozel pořád otáčel, kdo to pořád ječí, ale nakonec se ten špuntík narodil. Bohužel už měli v Babyshopu vyprodané plenky, a proto jsem se zachoval jako hrdina a dal mu svou dečku. Pošlu vám přes GPS souřadnice, kde nás najdete: Projděte kolem vesnice, jděte asi 3 km rovně. U velkého kamene zahrňte doleva (v písečném tornádu si dejte pozor). Po 600 m nás konečně najdete.

Loučí se váš Josef

Vánoce z pohledu trouby

Denisa Šujanová, 5. A

Dnes je 23. prosince a maminka ve mně upekla tři plechy cukroví. Dnes byl opravdu náročný den, ale je už večer, děti spí a rodiče v obýváku zdobí stromeček. Jejda, někdo už zhasnul. Asi už šli spát, tak já půjdu taky. Jé, konečně jsou Vánoce. Maminka vaří už od osmi ráno a ostatní ještě spí, ale já pečů jako šílená. Už jsem upekla další plech cukroví, klobásy, kapra a lososa a teď pečů koláč. Už se probudili i ostatní a koukají se na pohádky. Děti vypadaly nadšeně, když viděly stromeček. Ráda bych ho také viděla, ale kvůli velké zdi to nejde. Všichni už dovečeřeli a někam odešli. Brrr, nechápu, proč vždycky nechají otevřené okno, je tady zima. Kdo to zazvonil na zvonek? Ježíšek! Všichni najednou přiběhli a rozbalovali nějaké krabice. Asi dárky, ale nevím, kde se vzaly. Kéž bych do obýváku viděla. To pro mě bude záhada Vánoc. Tak hezké Vánoce přeje trouba!

Vánoce z pohledu vánočního stromečku

Daniel Brož, Marek Kotlář, 5. A

Ahoj, jsem vánoční stromeček. Žil jsem v lese a potom mě cizí člověk začal řezat, hodně to bolelo. Potom mě táhl po zemi, byl jsem špinavý. Když jsme dorazili na místo, tak mě opláchli, bylo to super. Dali mě mezi kamarády. Čekal jsem 8 dní, než si pro mě přijel cizí člověk. Odvezl mě do velkého domu. Další den mě ozdobili, abych byl hezký. To dost bolelo. Pak pode mě dali dárky. Nechápu proč.

Veronika Morcová, 5. A

Tohle období je přímo famózní. Jeden z člověčinů mě vyndá z té velmi nepohodlné krabice a sundá ze mě ty svírající špagátky. Člověčin mi potom přichystá podstavec, na kterém budu večer trůnit. Když mě člověčin rozmotá, dojde pro krabice s těmi mými ozdobami. Všechny se nějak lesknou a třpytí. Potom se vyndají ozdobičky a řetězy, které na mě začnou věšet. Nakonec mi dají na špičku krásnou zářivou hvězdu.

Vzpomínám si ještě na ten čas, kdy jsem byl jen malá sazenička a vyrůstal jsem uprostřed lesa u mnoha, mnoha dalších stromů. Ale dost vzpomínek na dětství.

Cítil jsem se úžasně, když na mě pověsili světýlka a já svítil tak jasně a krásně, že se mi ani hvězdy na hvězdném nebi nevyrovnaly.

Když sluníčko zapadlo a vysvitly hvězdy, člověčini se šli najíst. Já osobně to nepotřebuji, ale i tak jsem měl takový divný pocit. Byl jsem hrdý, ale zároveň vyděšený. Ale najednou jsem uslyšel otevření balkonových dveří. Vstoupil červený dědeček s bílým plnovousem. Už jsem ho viděl, ale vždycky se jen usmíval, položil pode mě dárčky, zacinkal a během chvilky se po něm slehla zem.

Nejlepší zážitek je, když člověčini rozbalují dárky, zpívají koledy a jsem ten nejšťastnější strom.

Ema Vlčková, Lea Šimůnková, 5. A

Když vstanou, pustí televizi a zničí mi celé krásné ráno. Potom si dají to své sváteční ranní jídlo. Když dojí, tak na mě navěsí spoustu ozdob a chtějí, abych to všechno udržel. Když se naobědvají, tak na mě dají svíčky a přitom mi omylem zapálí větev. Po zhlédnutí několika pohádek si dají večeři. Najednou z okna vyletí malý mužik s pytlíkem dárků. Dárky pode mě vysype a chce, abych je hlídal. Zazvoní a rychle uletí zpátky. Děti se ke mně seběhnou a začnou z dárků sápat papír. Po týdnu mě vyhodí a já v koutku zahrady pomalu shniji.

LANTERNA FUTURI

Mgr. Michaela Kykalová — učitelka anglického a ruského jazyka, doprovodný učitel na Lanterně Futuri 2018

Byla jste na Lanterně poprvé?

Byla jsem tam podruhé.

Kde jste byla? Myslím, v jaké zemi?

Byla jsem v Německu a minulý rok na jeden den v Polsku, když byla ta závěrečná vystoupení.

Jak se vám tam líbilo?

Líbilo se mi tam hodně moc, jak všude kolem byla příroda a ani ta wifi tam moc nefungovala.

Kolik dílen tam bylo?

Byly tam tři dílny — film, divadlo a akční umění.

Která dílna se Vám nejvíce líbila?

Hodně se mi líbily produkty filmu, ale asi zajímavější bylo divadlo. Líbilo se mi, jak s dětmi pracovali.

Jak vám chutnalo jídlo?

Strašně moc!

A co ubytování? Bydlela jste s někým?

Bydlela jsem s jednou polskou paní učitelkou, byla to zábava.

Jakým jazykem jste se dorozumívali?

Hlavně anglicky.

Byla tam nějaká vůbec nejvtipnější chvíle?

Bylo tam hodně vtipných chvil, asi nejvtipnější bylo, když se nás snažil jeden Němec naučit Shuffle dance.

Jaká byla konečná párty?

Párty se mi moc líbila, byla lepší než loni, jak tam byli ti mladší, nestyděli se tancovat a užili si to naplno. I když jsem byla unavená, tak jsem tam vydržela až do konce. Dokonce Němci zpívali českou písničku „Když nemůžeš, tak přidej“.

Zoja Panáčková a Guli Nikogosyan

Mgr. Veronika Rusková - koordinátorka Lanterna Futuri, učitelka anglického jazyka, praktických činností

Co je to vlastně Lanterna Futuri?

Lanterna Futuri je mezinárodní projekt mezi Německou, Českou a Polskou republikou na základě dětských kreativních uměleckých dílen. Dílny se různě mění, ale stále dílny jsou divadelní a hudební. V letošním roce přibyla novinka, že jsme se spojili ještě s IQ Landií v Liberci a dílny se obohatili o technické zážitky. A „Lanterna Futuri“ jako takové znamená: Lanterna je maják a Futuri je budoucnost čili „maják budoucnosti“. To má znamenat, že do budoucna je snaha, aby se děti z cizích zemí scházely a společně dělaly na nějakém tématu v rámci uměleckých dílen.

Užila jste si letošní Lanternu?

Letošní Lanterna pro mě byla nová, protože jsme byli v Liberci a byly tam nové dílny — takže pro mě zajímavé.

A jak to bylo s dětmi, všichni bez problému?

Ano, určitě všechno probíhalo v pořádku. Všichni pracovali a užívali si i volný čas v IQLandii, což si myslím, že i pro ně bylo novým zážitkem, protože děti měly po celý týden celou IQLandii k přístupu.

Po kolikáté jste byla na Lanterně?

Už po desáté.

Jak byste ji ohodnotila ve stupnici 1–10?

Letošní rok? Tak 9.

Kryštof Janda, David Dvořák

Zoja Panáčková. Osoba, kterou jistě všichni znáte. Potkáváme ji každý den na chodbách ve škole... ale nejvíce se proslavila tím, že vymyslela a nakreslila logo Erasmus+. Je jí 12 let – seznámte se.

Jak tě napadlo udělat zrovna toto logo?

Nejdříve mě napadlo nakreslit rozbitý iPad a ty střepy by byli místo puzzlíků.

Myslela sis, že tvé logo vyhraje?

Vůbec ne.

Jakou zemi bys chtěla navštívit?

Portugalsko.

Které dva kamarády si vezmeš s sebou?

Ještě nevím.

Potěšila tě výhra?

Hodně moc.

Jak dlouho jsi to logo vymýšlela?

Chvilí.

Máš nějaké zkušenosti s kreslením/ malováním?

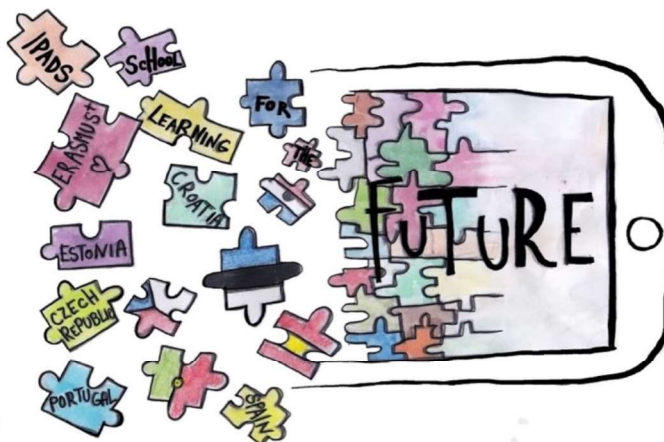
Strašně ráda maluju.

Přemýšlela jsi už o tom, že bys chtěla jít na vysokou školu? Kdyby ano, tak na jakou?

Asi bych chtěla na vysokou uměleckou.

Co bys chtěla dělat v budoucnu?

Něco s uměním – fotografie nebo filmy...

Ondra Kubiček – Dojmy z prvního dne v nové škole Klíč

Dnes jsem byl poprvé v nové škole a rád bych vám řekl mé první dojmy.

Co mě překvapilo?

Překvapilo mě, kolik je vlastně ve škole volného místa k sezení a docela hodně počítačů. A hodně mě překvapilo, že jsou ve škole iPady a že na nich děláme různá cvičení a tak. A ještě mě překvapilo, že se některé předměty učí anglicky.

Co mě bavilo?

Bavil mě hodně tělocvik, hlavně kvůli tomu, že jsou tam dvě hodiny po sobě, takže máme mnohem víc času si něco zahrát nebo si něco zkusit.

Co mě přišlo těžké?

Přišla mi docela těžká matika.

Co mi přišlo jiné?

Přišlo mi jiné, že oproti normální škole, alespoň tam, kam jsem chodil, že se tady pracovalo s moderními technologiemi a právě, že tady je taková volnost. Že si tady můžeme dělat spoustu věcí, jako třeba o přestávce, kdy můžu jít na počítač, nebo si někde jen sednout, nebo s kamarády povídat.

A jak jsem se tam dnes cítil?

Vcelku dobře, naše třída je hodně kamarádská. Nejdřív jsem se cítil nervózně, pak normálně a nakonec vesele.

“Důležité je nepolevit a neustále se rozvíjet”.

Mgr. Robert Mulár

V takovém duchu se snažíme vést naše budoucí generace na *ZŠ a MŠ Klíč* v České Lípě. Ovšem, aby to nebyla jen prázdná slova, jde náš pedagogický sbor v tomto ohledu žákům za vzor. I o letošních prázdninách jsme u nás “na Klíči” otevřeli další dveře a vydali se vstříc používání technologií ve výuce.

A rozhodně to nebylo vzdělávání jen tak ledajaké. S vynaložením velkého množství úsilí se *Mgr. Petře Plíhalové* opět podařilo nám příslušné kurzy zařídit v zahraničí, konkrétně v Anglii a v Irsku. Tudiž jsme se po létě za katedry vrátili nejen o něco chytřejší, ale také plni zážitků z poznávání nových krajů i mravů. Kurzy byly zpravidla dvoutýdenní a jejich hlavním účelem bylo seznámit nás s novými trendy, které spojují využívání technologií se vzděláváním žáků. A tak jsme se probírali aplikacemi jako Quizlet, Edpuzzle, Plickers, GeoGebra, Explorer, dále pak podcasty a užitečnými stránkami. Diskutovali jsme nad výhodami a nevýhodami online prostředí pro výuku a vrátili se i s rozšířenými znalostmi, jak se na síti pohybovat bezpečně. Po absolvování kurzů jsme také uspořádali interní školení v rámci naší instituce, abychom sdíleli nabyté poznatky s celým učitelským sborem.

Nicméně, ke kompletní implementaci technologií do výuky nestačí pouze *know-how*. A ač jsou projektory a interaktivní tabule často neocenitelnou pomocí, my na *ZŠ a MŠ Klíč* jsme se chtěli posunout ještě o krok dál. Ať už na papíře či monitoru, je obecně známo, že žák musí být do výuky aktivně zapojen, aby snadněji uchopil a vstúpil si probírané učivo. Proto vedení školy zajistilo technické zázemí, a sice v podobě dostatečného množství iPadů pro celou třídu na prvním a druhém stupni. Takto si můžeme my, učitelé, připravit hodinu, do níž zapojíme aktivitu s pomocí technologií. Pro žáky to je velmi atraktivní, proto se všichni aktivně zapojí. *G Suite for Education* a další nástroje nám umožňují více a více se vzdalovat od frontální výuky a rozvíjet u dětí samostatnost ve vzdělávání.

Všichni učitelé u nás vítají nový směr, kterým se škola vydala. Přesto si však uvědomujeme, že bude chvíli trvat, než se nám podaří vytěžit z technologií opravdové maximum pro naše žáky. Stejně tak se chceme neustále posouvat dál a držet krok s vyvíjejícími se aplikacemi i softwary, speciálně vytvořenými pro vzdělávací účely.

Effective Use of Technology in Teaching

Mgr. Míša Kykalová

Dne 19.8. 2018 jsem se z České Lípy vypravila na výjezd v rámci programu ERASMUS+ do Anglie, na sever, do malého městečka Scarborough. Cesta byla dlouhá, přestupovat jsem musela v Amsterdamu, což bylo celkem zajímavé, jelikož je letiště skutečně veliké a není jednoduché se tam zorientovat, a pak v Leedsu, kde jsem ještě měnila autobusy. Cestovala jsem prakticky celý den, ale stálo to za to! Vybrala jsme si kurz „Effective Use of Technology in Teaching“ ve škole Anglolang a musím uznat, že jsem nabyla spoustu nových zkušeností, rad, tipů, nápadů, kontaktů od prvního dne pobytu.

Dopoledne ve škole byla doslova nabitá anglickým jazykem a intenzivní komunikací mezi přítomnými učiteli – ČR, Polsko, Itálie, Španělsko, Bulharsko, Venezuela, Rakousko, Německo. Diskutovali o minulé i stávající situaci v politické a edukativní sféře. Moje slovní zásoba se během čtrnáctidenního pobytu rozšířila o spoustu slov, nově přejatých do anglického jazyka, frázových sloves, idiomů a slangových výrazů. Skutečně jsem i užívala debaty s učiteli z různých koutů Evropy a jejich kulturní i jazykové odlišnosti.

Na odpoledních hodinách technologie a metodologie jsme se učili používat některé nové aplikace jako například Kahoot, Plickers, Podcasty a další. Také jsme se učili pracovat s dotykovou tabulí. Některé věci byly snadné, jiné složitější. Jelikož byla odpolední skupina složená z učitelů z různých zemí Evropy a rozdílnou úrovní schopnosti práce s technologiemi, strávili jsme nějaký čas i diskuzí o technologiích a jaký přínos mají v určitých zemích, případně jak daleko jsou využity ve výuce. Zaregistrovala jsem se na některé portály a vyzkoušela programy, nabízené zdarma v praxi. Pár hodin metodologie bylo vedeno odborníkem na Williama Shakespeara, což bylo neuvěřitelně zajímavé a obohacující. Škola Anglolang nám v odpoledních a večerních hodinách také nabídla volný program – kino, koncerty, muzikál a výlety s průvodcem, což jsem uvítala a musím říci, že mě velice obohatily, co se kulturního rozhledu týče. Nemalým zážitkem pro nás všechny bylo také setkání s britským ministrem školství – Damianem Hindsem, který s námi, jako učiteli z různých koutů Evropy přijel řešit téma tzv. „Brexitu“, což bylo skutečně velmi zajímavé. Po celou dobu pobytu jsem bydlela v anglické rodině, se kterou jsem sdílela dům i zvyky spojené s kulturou bydlení a stolování ve Velké Británii, což bylo naprosto jiné a úžasné. Čtrnáctidenní pobyt v Anglii mě opravdu nadchl a neskutečně namotivoval! Profesionálně, kulturně, humánně... Myslím si, že takovou zkušenost by potřeboval každý učitel nejen cizího jazyka a těším se na další zážitky, vědomosti a poznatky z následujících výjezdů v rámci programu ERASMUS+.

Pozvání do kina od 8.A

Fury

Yesterday I saw a movie, Fury. This movie is about American tank Sherman named Fury and his crew made by commander Wardaddy, loader Grady Travis, driver Trinini Garcia, gunner Boyd Swan and machine gunner Norman Ellison. Norman Ellison is the main character of the movie and a new member of to the tank crew after death of the previous machine gunner.

Norman was is a pious man who did not want to kill Germans. The story started in April 1945 in Nazi Germany where the US army was trying to defeat Germany. Group of tanks, where they served, had a mission to rescue allied infantry and attack a German city. The attack was successful and the group camped in the city. Norman fell in love with a German woman who died in artillery bombing following morning. Following day they had to defend railway against the german attack. On the way to the place, they met the tiger and lost all tanks except Fury. If you want to know what happens with the tank in the end, go to the cinema, because I recommend this movie.

A Monster Calls

Magda Prokešová

Recently I saw a film named A MONSTER CALLS. The genre of the film is bit fantastic, dramatic and actionable. It's a film about a boy named Connor O'Malley. He is 13 years old.

His mother is very sick because she has cancer. His father and his mother are divorced so he is only with his mother. His father is in America with his new girlfriend. Connor has a grandma but he doesn't like her. He thinks that she is very angry, too strict and bad.

He is a student of high school. In the school he is alone, he has only his best friend Lilly. He hasn't got other friends. He knows only a bunch of boys who bully him. He has nightmares. In his nightmares his mother is dying. At 0.07 the monster appears to him. Connor has to tell the monster three true stories. After that the monster tells him his three stories. Finally, Connor must tell him the fourth story, the truth about his nightmares.

The film is my favourite. I think the film is for everyone who likes sad, but real-life films. I have a book too, so I can compare them. I really like the film but the book is better.

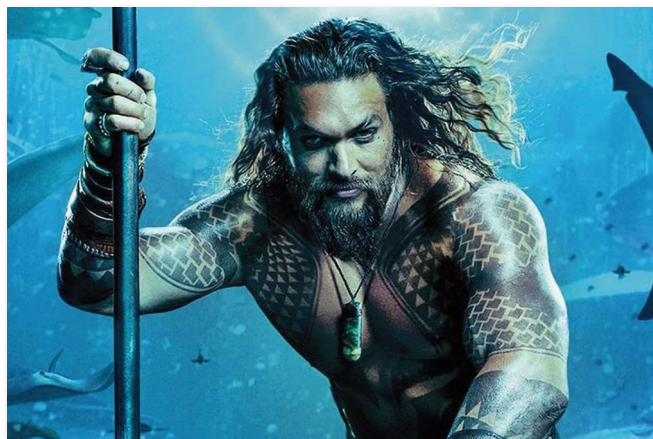
So I recommend you both book and film.

AQUAMAN

Kostka Issakov

On 14th December I saw the film: AQUAMAN. This film is about a man who lived in the ocean and on the continent he had a brother. One of the brothers could be the king of the Atlantis but the Aquaman didn't want to be the king. However, Aquaman needed to protect his brother and the only way how to do it was to become the king. The problem was that only one king could stay was alive.

The Atlantis had the queen (Aquaman mom and his brother's mom). During one storm this queen was on the coast and the a man (Aquaman's father) saved her because people shoot her. He took her to his house where he cured her. She was in the shock. After years, a boy was born and a his name was Arthur. In that moment the Atlanteans came to the his house and attacked them because she had to go back to the Atlantis to marry the king she did not love. After years when Arthur was older his mother taught him how to fight because he had to be the king. If you want to know more, go to the cinema.

The movie is full of adventure and wonderful scenes. Everyone must see this film because it is brilliant.

Avengers: Infinity War

Adam Jilek

I saw a really good film named Avengers: Infinity War three months ago. The film was made in the USA in 2018 and it was directed by brothers Anthony and Joe Russo. The film was cast of stars and full of the visual effects. The budget was about 400 million, so it is one of the most expensive films ever made. The sales were over \$2 billion worldwide.

The film was based on the Marvel Comics. Avengers and their superheroes' allies were trying to defeat the mighty Thanos. Thanos wanted to destroy the half of universe at once and for all by his infinity glove. He needed six special stones for his infinity glove to be able to do it. All superheroes you can imagine (e.g. Iron Man, Thor, Hulk, Capitan America, Black Widow, Vision, Falcon, Black Panther, Spider-Man, Dr. Strange, Star-Lord, Groot atc.) were there. But this was just the first part, there will be the sequel (Avengers: Endgame) in 2019, so we will see...

If you haven't seen it yet, you must do it as soon as possible. It is really awesome!!!

Rock Dog

Matija Bielič

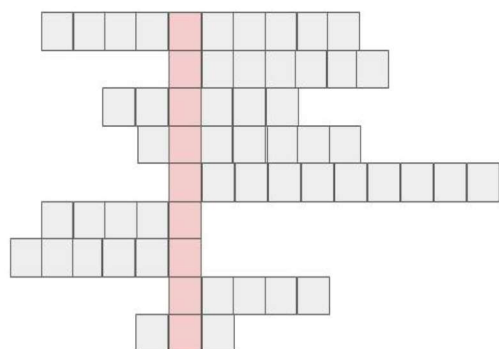
This film is about a dog who lived in a small village with his dad and a lot of sheep. But this village was invaded by wolves. So he and his dad had to defend the village. In that village everyone could play a musical instrument but that wolves kept attacking them. So the dog's father closed all the musical instruments in a store to make the sheep concentrate on special work, standing in steel costumes in which they look like dogs. After some time, the dog went to a meadow and there was the radio which was just playing rock music that he liked and there he heard a new rock star talking about his first six string guitar, which made the dog happy. He wanted to get to the town to meet the new rock star and so he dared to do it. Unfortunately, the wolves watched him. Then the dog got into trouble and told the wolves about sheep in costumes. Go and watch the film if you like the story.

I liked the end, the beginning ... in fact, I liked everything.

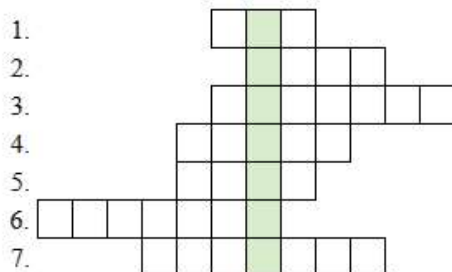
I recommend to anyone who likes animated movies and who likes dogs playing guitars.

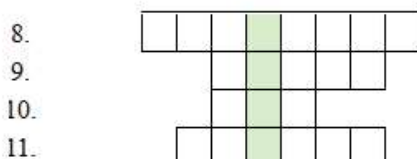

1. Čím musí proběhnout běžec: "kontrolní ....."
2. Český *Speed*.
3. Svrchní část oblečení na běhání.
4. Běželi jsme hlínou, bahnem a pískem neboli náročným .....
5. Trať se musí proběhnout v ..... čase.
6. Co je orientační běh?
7. Co ti udá směr?
8. Pěšina jinak.
9. Hodně stromů tvoří .....

Vojta, Kryštof T., 6.A

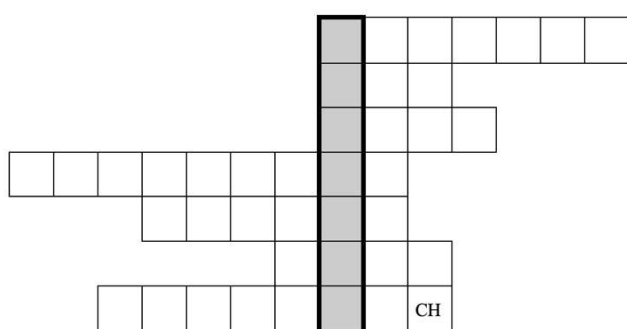

1. Násep
2. Většinou jako místní (...) C:/ v počítači
3. Orgán v těle
4. Oděv zejména po koupeli
5. Obilí (vyrábí se z něj také mouka a chléb)
6. Slovní výraz pro písmeno "y"
7. Obuv do deště

8. Nejtěžší had světa
9. Nástroj určený ke psaní
10. Část těla spojující hlavu s trupem
11. Školní předmět v laboratořích

Matěj Ku, 6.A

1. Domeček pro krmení lesní zvěře
2. Anglicky BĚHAT
3. Zmenšený obraz povrchu země
4. Čím se dopravují školní děti na výlet?
5. Zařízení na orientaci v krajině
6. Kde se běhá orientační běh
7. Běhali jsme po

Lucie, 6.A